

Janneke

mijn wereld

Koningin Máxima in pied-de-coq jas van Frans Hoogendoorn.

EENVOUD

In het Haags Gemeentemuseum heeft Frans Hoogendoorn, vijftig jaar couturier, tot 18 februari een uitnodigende expositie. Hij ontwerpt voor koninginnen en prinsessen, maar ook, zoals hij zegt, voor het gewone volk. Hij vroeg me zijn tentoonstelling te openen. Frans is op z'n 75ste nog steeds een aardige en opgewekte man, die voor de opening van mijn expositie in Slot Zeist een vrolijk wit-zwart pak ontwierp. En dat nadat hij vlak daarvoor nog aan allerlei slangetjes hing, omdat

zijn hart het dreigde te begeven. Ik deed het dus graag en roemde zijn dienstbaarheid. Simpel en eenvoudig, mooie stoffen en veel kleur. Met dat credo ontwerpt hij flatteuze japonnen en pakjes die je na tien, twintig, dertig jaar nog kan dragen. Mits je niet te veel eef, uiteraard. Max Heymans, Edgar Vos, Frank Govers, Frans Molenaar - ze zijn er helaas allemaal niet meer, maar Frans Hoogendoorn is nog springlevend. Hij ontwerpt nu bij La Dress draagbare en betaalbare modellen. Niemand vraagt daar in de winkel of online naar leeftijd. Wie wil er dan niet zo oud worden?

Janneke Brinkman (69) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en tien kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

GELUK

Op de radio in mijn atelier hoor ik een 'gelukprofessor' vertellen dat wij een gelukkig volk zijn. Op de wereldranglijst staan we op plek 6. Wel 85 tot 90 procent van onze landgenoten zegt gelukkig te zijn. Maar wat is gelukkig? Tevreden met je leven zijn, je werk, je huis? De professor vertelt verder: slechts vijf procent vindt geld en bezittingen bepalend voor geluk. Andere dingen zijn veel belangrijker: je relatie, je gezondheid en je vrienden. Zelf word ik al gelukkig wanneer ik onze jongste kleindochter van bijna twee met haar onafscheidelijke rode laarsjes op muziek zie dansen. Je hoeft geen goeroe of professor te zijn om te begrijpen dat de simpele dingen van het leven je heel goed een handje kunnen helpen om de zon in het water te zien schijnen. Toen ik hiermee wat rondliep, bedacht ik dat harmonie en balans in je bestaan zoeken en geen ruzie maken in ieder geval onmisbaar zijn. Deze stelling is waarschijnlijk niet goed genoeg voor een proefschrift, maar wel meer dan voldoende om tevreden te zijn...

VOORUIT

Na alle decemberdrukte is januari een heerlijk rustige, lange maand. Gelukkig veel tijd om te schilderen. Ik begin al aan de agenda's en kalenders voor 2020. Mijn aquarellen voor 2019 heb ik vorige maand reeds ingeleverd bij de uitgever, zodat de vormgeefster er op tijd mee aan de slag kon. Ik zocht er gedichten bij en zo konden de voorkanten alvast naar de drukker. Die maakte de catalogus voor de boekhandels gereed, waarmee zij voor het volgende seizoen hun keuzes kunnen maken. En dan wordt de hele boel gedrukt, in het Oostblok. Intussen draait ons huishouden gewoon door, mits ik alles maar vooruit plan. Ik wil dat ritme graag volhouden, omdat bezig zijn je lekker fit houdt. Ik begrijp heus wel dat er in ons drukke leventje geen kink in de kabel moet komen, maar waarom vooruit lopen piekeren?

